

[Rahbek.]

lem kunde jo i alt Fald gaa med til en Forsikring som Supplement. Naar det er Tilfældet, synes jeg ærlig talt ikke, der var Grund til at bruge de stærke Udtryk, som det ærede Medlem gjorde.

Det ærede Medlem nævnte nogle Eksempler paa Folk, der efter hans Mening var saa daarligt lønnede, at der i alt Fald ikke kunde kræves nogen Præmiebetaling af dem, og nævnte i denne Forbindelse Tjenestekarle og Fodermestre paa Landet. Han nævnte, at Karle fra 18 til 21 Aar kun fik 561 Kr. i Løn. Jeg kan nu ikke fæste en Karl for den Pris, men det er muligt, at det er Gennemsnitslønnen for de helt unge Karle; den ældre Karl faar i alt Fald betydeligt mere. Og en Fodermester, nævnte det ærede Medlem, fik 915 Kr. aarlig. Men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at til disse Lønninger maa man lægge Værdien af Kost og Logi, og jeg tror ikke, at det vil blive Tjenestekarlene eller Fodermestrene paa Landet, det vilde blive vanskeligest at faa Præmierne ind for.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard udtalte, at han ikke troede, jeg havde Ret, naar jeg sagde, at Forsikringstanken havde stigende Tilslutning; det ærede Medlem mente, at det kun var nogle enkelte — og dertil regnede det ærede Medlem mig —, som baade i Tide og Utide talte om denne Sag —, efter det ærede Medlems Mening er det aabenbart altid i Utide, naar man taler om Folkeforsikring. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det ingenlunde er Tilfældet. Der er mange, der er inde paa denne Tanke og Tilslutningen gaar langt ind i det ærede Medlems Parti. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at en af de mest begejstrede Taler for Folkeforsikring har jeg hørt af en radikal Folketingskandidat. Det turde dog være et Bevis for, at der ogsaa indenfor det ærede Medlems Parti er Tilslutning til Tanken.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg ifølge det Forslag, som jeg ganske kort skitserede i Gaar, vilde tage $\frac{7}{12}$ af de gamles Aldersrente fra dem. Det har jeg aldrig sagt noget om. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg kunde tænke mig Sagen ordnet paa den Maade, at Statens Andel, altsaa de $\frac{7}{12}$, fremdeles udbetaltes uforandret, og at denne Statsrente suppleredes med en Forsikring som hel eller delvis Erstatning for Kommunernes Tilskud. Der er altsaa slet ikke Tale om at tage noget fra de gamle, tværtimod tror jeg, at de vilde blive bedre stillet efter en saadan Ordning end efter den nuværende.

Det ærede Medlem nævnte Blaaahøj-

Filskov Kommune, hvor over 40 pCt. af Vælgerne var slettet for Skatterestance. Det kommer jo ikke denne Sag meget ved; men da det er en mig nærstaaende Kommune, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning; det er ikke, som der har staaet i adskillige Blade, min Hjemstavnskommune, men det er min Nabokommune, og jeg kender derfor Forholdene dér ret godt.

Naar saa mange Vælgere er slettet paa Grund af Skatterestancer, skyldes det ikke, som det ærede Medlem udtalte, at man har givet for lidt til de økonomisk svage. Hvis der i det hele taget i denne Forbindelse skal tales om de økonomisk svage, tror jeg snarest, det skyldes, at man maaske har givet lovlige rigeligt. Resultatet er i alt Fald blevet, at man dér har en Skatteprocent paa ca. 9, og naar man har saa stor en Skatteprocent, er det bl. a., fordi man i denne Kommune har meget store sociale Udgifter. Men hvis det ærede Medlem ønsker yderligere Oplysninger om Blaaahøj-Filskov Kommune, vil jeg henvise ham til Sogneraadsformanden, som er det ærede Medlems gode Partifælle; dér kan han sikkert faa alle ønskede Oplysninger.

Stauning: De fra de ærede Medlemmer faldne Udtalelser giver ikke Anledning til nogen dybtgaaende Diskussion. Ej heller den højtærede Indenrigsminister synes jeg at have Anledning til at diskutere med, saaledes som han syntes at have Lyst til. Den højtærede Indenrigsminister maa dog vide, at vi jo er enige i denne Sag, og jeg har derfor ingen Anledning til at forsøge at skabe en Kløft imellem os. Jeg forstaar, at den højtærede Minister ikke synes om at have mig under Armen, men det maa han nu tage, som det er; det kan ikke være anderledes. Naar han forleden drabeligt sablede dette Forslag ned, og naar jeg har det samme Ønske, synes jeg, vi skal vedkende os, at vi i dette Spørgsmaal er enige.

Derfor er der jo ikke, synes jeg, nogen Anledning til at fordybe os i, om jeg har brugt stærke Ord eller ikke. Hvis de var for stærke, er der jo ingen Tvivl om, at de var blevet paatalt af Formanden. Den, der fungerede som Formand i Gaar, var, som bekendt, det ærede Medlem Hr. Parkov, der jo ikke havde særlig Anledning til at bære over med Uforsømmetheder eller sligt fra min Side. Jeg synes derfor, den højtærede Minister skulde afholde sig fra at kritisere den fungerende Formand fra i Gaar.

Blot en enkelt Bemærkning af den